

Kiltisti karusellissa

Hilary Watkins Lemon
(Perustuu tositahtumaan)

Kun Damien käveli puistoon, hän kuuli iloista musiikkia. Hänen isoäitinsä, grand-mère, oli viemässä häntä ja hänen pikkusiskoaan Adelea ajamaan hänen lempikarusellissaan. Karusellissa pyörimiseen kuului hauska rengaspeli. Damien oli innoissaan siitä, että voisi näyttää Adelelle, kuinka pelata sitä.

Pian he olivat jonossa. Karuselli oli iso ja värikäs, ja siinä oli paljon veistettyjä hevosia. Hymyileviä lapsia istui hevosen selässä, ja he vilkuttivat ratsastaessaan ympäri ja ympäri.

"Jos otat reunalla olevan hevosen, voit pelata rengaspeliä!" Damien sanoi Adelelle. "Näetkö kepit, joita lapset pitelevät? Ja näetkö tuon miehen, jolla on renkaita?"

Damien osoitti työntekijää. Hän seiso karusellin lähellä ojentaen rengasta. Ollessaan karusellissa lapset yrittivät napata renkaan keppiinsä. Aina kun joku onnistui nappaamaan renkaan, työntekijä otti esiin uuden. Adele taputti käsiään. "Minä haluan napata kaikki renkaat!" hän sanoi.

Viimein he pääsivät jonon kärkeen. Mutta karusellissa oli jäljellä enää yksi hevonen.

"Damien", grand-mère sanoi, "annetaanko Adelen saada viimeinen paikka, koska hän ei ole koskaan aiemmin ratsastanut sillä? Sinä

voit ratsastaa seuraavalla vuorolla."

"Hyvä on", Damien mutisi. Hän katseli, kun työntekijä auttoi Adelen kiiltävän ruskean hevosen selkään. Sitten työntekijä ojensi Adelelle kepin renkaiden nappaamista varten.

Musiikki alkoi, ja karuselli alkoi pyöriä. Damien katseli Adelea grand-mèren kanssa. Mutta Adele piteli keppiä väärin päin! Sen sijaan että olisi pitänyt keppiä isosta kahvasta, hän piteli sitä pitkästä, kapeasta päästä, jolla renkaita napataan.

"Adele, käännä keppi toisin päin!" hän huusi. Mutta Adele ei tuntunut kuulevan häntä metelin yli. Kun hän ohitti renkaan, hänen keppinsä kopautti sitä. Mutta kahva oli liian suuri mahtuakseen renkaan sisään.

"Adele, keppi!" Damien yritti taas. "Et pysty nappaamaan renkaita, jos pitelet sitä noin!"

Mutta Adele ei kuullut häntä. Hän vain hymyili ja nauroi karusellin pyöriessä. Hänen keppinsä kopautti rengasta yhä uudelleen. Hän ei napannut ainuttakaan rengasta.

Damien voihki. Adele tuhlassa vuoronsa! Jos hän olisi karusellissa, hän nappaisi kaikki renkaat.

Kun ajelu päättyi, hän juoksi Adelen luo.

"Minä kerroin sinulle, kuinka keppiä pidetään!" hän huusi. "Mikset kuunnellut minua? Teit sen ihan väärin!"

Adele ei huutanut takaisin Damienille. Hän ei itkenyt. Hän vain seiso siinä ja näytti kovin, kovin pieneltä.

Damienin sydän jyskytti, ja hänen kasvonsa kuumottivat. Häntä oli suututtanut nähdä, ettei Adele napannut yhtään rengasta! Mutta se oli vasta Adelen ensimmäinen kerta. Sitä paitsi Adele oli näyttänyt siltä kuin hänellä olisi ollut hauskaa. Tähän asti.

Damienista tuntui kamalalta. Hän toivoi, ettei olisi huutanut Adelelle.

"Olen pahoillani", hän sanoi hiljaa. "Se oli ilkeästi sanottu."

Adele kohotti katseensa.

"Mitä jos annan sinulle vinkkejä renkaiden nappaamiseen?" Damien sanoi. "Istun vieressäsi karusellissa ja autan sinua."

Adele nyökkäsi.

Sitten Damien kääntyi grand-mèren puoleen. "Voisimmeko saada kaksi lippua, jotta Adele voi yrittää uudelleen?"

Grand-mère hymyili. "Totta kai." ●

Tämä kertomus tapahtui Ranskassa.

